

[Rager.]

lem Hr. Prieme, som selv er Medlem af Grosserer-Societetets Komité, formentlig maa vide, at Komiteen ved Afgivelse af forskellige Oplysninger har forsømt inden Afgivelsen at sikre sig, at de Brancher, for hvilke Oplysninger gaves eller ikke gaves, havde stillet det fornødne Materiale til Disposition. Hvis det ærede Medlem Hr. Prieme vil gaa op i Societetet og læse Posten igennem for Mandag Morgen, vil han i øvrigt kunne faa nærmere Oplysninger, og dem vil han saa kunne tilstille Offentligheden, hvis han mener, det har Interesse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Ved Brugen af Ordet „medansvarlig“ for Administrationen og Gennemførelsen af forskellige af de Foranstaltninger, som Valutaloven har medført og Rigsdagens Valutaudvalg har krævet, har jeg ment, at Landet havde det Indtryk, at Oppositionspartierne, Mindretalspartierne, her havde Medindflydelse. Dette har de efter min Opfattelse i det store og hele ikke haft. Det har aldeles ikke noget at gøre med det Forhold, at man har maattet afvise Angreb, f. Eks. paa Valutacentralens Ledelse, saaledes som jeg har gjort det, som Venstres Ordfører i Landstinget, Landstingsmand Villemoes, har gjort det. Det Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse er Udtryk for, berøvet Rigsdagens Valutaudvalg, er dette, at det fulde og hele Ansvar ligger paa Regeringen og paa Ministeren, ligger der efter min Opfattelse med Rette, naar Valget formede sig, som det gjorde; Ansvaret kan ikke lægges paa det eller de Partier, som gik ud til Valget med et helt andet Standpunkt.

Krag: Jeg kan ganske tiltræde de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremført med Hensyn til den Stilling, Rigsdagens Valutaudvalg har indtaget i Administrationen af denne Lovgivning; det har været en Stilling, som har været Udtryk for, at otte Rigsdagsmænd havde Lov til at tale med om disse Spørgsmaal, men i Virkeligheden ingen som helst Indflydelse har haft paa Afgørelserne, ligesom det naturligvis for Rigsdagens Medlemmer har været ganske umuligt paa Grundlag af de Oplysninger, der efterhaanden kom til at foreligge, at trænge saadan ind i disse Spørgsmaal, at klare saaledes for sig Nødvendigheden af de Af-

gørelser, man krævede truffet, at man kunde gaa ind i Ansvar for disse Afgørelser, det Ansvar, man selvsagt fik, naar man sad paa denne Plads. Vi har derfor været med til i begge Ting at kræve Rigsdagens Valutaudvalg fjernet og Ansvar alene lagt paa den høje Regering, og ganske specielt krævet dette, naar Talen var om at foretage en saadan Udvidelse af denne Lovgivning og Regeringens Beføjelser i Henhold til denne, som det nu foreliggende Lovforslag her ved eneste Behandling vil give.

Naar jeg har taget Ordet i denne Sag, er det, fordi der her er blevet antydet noget om, at Venstres Stilling til denne Lovgivning paa dens Gang gennem Rigsdagen skulde være uparlamentarisk, at med andre Ord Landstingets Optræden skulde være i Uoverensstemmelse med vor Forfatning. Jeg maa ganske bestemt protestere imod en Paastand af denne Art. Lad os faa klaret os, hvad man mener med Parlamentarisme her i Landet. Derom har der staaet en Kamp gennem Menneskealdrer, en Kamp, i hvilken de sejrede, som hævdede, at det parlamentariske System vilde sige, at Folketinget skulde have afgørende Indflydelse paa Regeringens Farve, og at Folketinget skulde have den fuldkomne afgørende Indflydelse paa Finansloven. Det er Parlamentarismen her i Landet, og over for den har vi fra Venstres Side paa ingen Maade til noget som helst Tidspunkt forsynet os. I øvrigt er ved Behandlingen af alle andre Lovforslag de to Ting i Henhold til Grundloven ligeberettigede, bygget som de begge er paa den almindelige Valgret. Og den Opgave, som paahviler enhver dansk Regering, er den at mægle mellem de modstaaende Opfattelser i de to Ting; bereder denne Mægling Regeringen saadanne Vanskeligheder, at den ikke kan naa Resultater, ja, saa giver Grundlovens § 22 Regeringen Anvisning paa, ad hvilke Veje den skal blive i Stand til at overvinde saadanne Uoverensstemmelser.

Naar der her er talt om den afgørende Indflydelse, Valget den 22. Oktober maatte have paa Partiernes Stilling til de Spørgsmaal, som var fremme i første Række forud for dette Valg, og herunder naturligvis særlig Valutalovgivningen, saa gør jeg opmærksom paa, at i Henhold til Grundlovens § 55 er ingen Rigsdagsmand bundet ved andet end sin Overbevisning, og det enten han sidder i Folketing eller i Landsting. Det vil jeg dog henstille til det ærede Medlem Hr. Rager at bringe i Erindring hos sig selv: en Rigsdagsmand er kun bundet af sin Overbevisning og ikke af nogen Forskrift